

Pieśń nad pieśniami – Twoja historia.

Wsluchaj się w słowa pieśni o Tobie.

Zapraszamy Cię w niezwykłą podróż śladami miłosnej historii wszechczasów – miłości Boga do człowieka. Wsluchaj się w najpiękniejszą spośród pieśni, o miłości Oblubieńca do Kościoła, o Jego miłości do Ciebie. Pragniemy, abyś odkryła, że Pieśń nad Pieśniami to Twoja osobista historia, że jest to Pieśń o Tobie.

Jeśli brakuje Ci pewności bycia chcianą, kochaną, wykupioną i obdarowaną przez Boga...

Jeśli poszukujesz źródeł swojej tożsamości, wartości i piękna...

Jeśli chcesz uczynić fundamentem Swego życia bliską relację z Bogiem...

Jeśli chcesz przejść przez życiową pustynię wsparta na Oblubieńcu...

Chcemy Cię wspierać w tych pragnieniach i poszukiwaniach, abyś uwierzyła, że jesteś kochana i pewnie wkroczyła w pełnię Swego powołania.

Z życzliwością oddajemy w Twoje ręce materiały zawierające:

- konspekt do pracy indywidualnej lub grupowej w oparciu o studium wybranych fragmentów ze Słowa Bożego (opracowanie: Agnieszka Kukier)
- egzegezę biblijną wybranych fragmentów z księgi Pieśni nad Pieśniami (opracowanie: dr Maja Miduch)
- film niosący przesłanie o Twojej osobistej Pieśni nad Pieśniami (tekst: Agnieszka Kukier, produkcja: Steeped)

PRZYJMIJ ZAPROSZENIE

W Starym Testamencie znajduje się szczególna księga zatytułowana Pieśń nad Pieśniami.

Jej hebrajski tytuł to Shir ha-shirim, co znaczy:

pieśń najpiękniejsza spośród wszystkich pieśni.

Opisuje historię Szulamitki i Oblubieńca.

Oblubieniec to Chrystus.

Szulamitka uosabia Kościół.

Szulamitka uosabia każdego człowieka.

W Szulamitce zobacz samą siebie.

Udaj się w fascynującą podróż śladami miłosnej historii wszechczasów.

Wysłuchaj się w słowa Najpiękniejszej spośród Pieśni.

Miłość zawsze znajdzie sposób, by wyrazić siebie.

Otwórz serce, by przyjąć.

Pragniemy, abyś odkryła, że Pieśń nad Pieśniami to Twoja osobista historia.

To pieśń o Tobie.

PRZYGOTOWANIA

1. Zanim rozpoczniesz studium biblijne i swoją refleksję nad Pieśnią nad Pieśniami, zachęcamy Cię do obejrzenia 5-minutowego filmu który przygotowaliśmy, by niósł to ważne przesłanie (jest dostępny na naszym kanale YT).

2. Zachęcamy Cię również do lektury całej księgi Pieśni nad Pieśniami, aby poprzez szerszy kontekst pogłębiło się Twoje zrozumienie.
3. Możesz korzystać z tych materiałów indywidualnie lub zaprosić inne kobiety i wkroczyć w to doświadczenie z nimi wspólnie. Możesz również zainicjować cykl spotkań dla kobiet w Twojej wspólnotcie lub środowisku.
4. Jeśli spotkacie się w grupie, to mamy dla Was kilka praktycznych wskazówek:
 - Dobrze, żeby grupa dzielenia nie była zbyt liczna – najlepiej, gdy jest to maksymalnie 8 osób.
 - Jeśli Wasza grupa będzie liczniejsza, to na czas pracy nad konkretnymi pytaniami podzielcie się na mniej liczne podgrupy.
 - Zachęcamy, abyście w tych małych grupach uważnie słuchały swoich wypowiedzi na pojawiające się pytania.
 - Ważne jest, żebyście faktycznie się słuchały. Nie udzielały rad, nie komentowały wypowiedzi innych, nastawiły się na słuchanie tej, która właśnie mówi. Taka atmosfera pomoże każdej z Was dotrzeć do własnych odpowiedzi i pozwoli na lepsze poznanie siebie nawzajem w grupie dzielenia.

Indywidualnie:

Zaplanuj specjalny czas dla siebie lub na spotkanie w gronie kobiet. Przygotuj Pismo Święte, długopis, notatnik lub kartki papieru. Usiądź wygodnie w spokojnym miejscu. Może Ci towarzyszyć spokojna muzyka w tle i filiżanka kawy lub herbaty. Po prostu zadbaj o swój komfort, tak jak lubisz. Pomódl się i powierz ten czas Bogu.

W grupie:

Zaplanujcie spotkanie w dogodnym dla wszystkich terminie i komfortowym, spokojnym miejscu. Niech każdy ma do dyspozycji Pismo Święte, długopis, coś do notowania i wydrukowane materiały. Zadbajcie o dobrą, odprężającą atmosferę i wygodę wszystkich. Pomódlcie się i powierzcie ten czas Bogu.

Część 1

TOŻSAMOŚĆ czyli gdzie teraz jesteś ?

1. Zapisz wszystkie słowa i skojarzenia, jakie rodzą się w Tobie w odpowiedzi na pytanie: KIM JESTEM ?

Bądź ze sobą szczerą. Nie spiesz się. Najważniejsza jest teraz Twoja refleksja, a nie zadanie do wykonania. Zatrzymaj się i spróbuj poszukać głębiej w swoim wnętrzu. Zauważ siebie.

Pomocne pytania:

- *Jak naprawdę widzisz siebie ?*
- *Jak o sobie myślisz?*
- *Jak przedstawiasz siebie ?*
- *Co jest fundamentem Twojej tożsamości ?*

2. Po tej refleksji popatrz na to, co zapisałaś i pomyśl:

Co chciałabyś teraz powiedzieć samej sobie ?

Co chciałabyś teraz powiedzieć Bogu ?

Zostań w tym miejscu, tyle czasu ile potrzebujesz.

3. Czy wiesz, że Bóg zna całą historię Twojego życia ? On przenika Twoje serce, nie ma nic ukrytego przed Nim. On Cię zna, nawet jeśli Ty nie znasz Jego. Był przy Tobie gdy powstawałaś w ukryciu. On Cię utkał w łonie Twej matki. Znał Cię od początku, wie o Tobie wszystko.

Otwórz Pismo Święte.

Przeczytaj powoli i uważnie Psalm 139.

Nie spiesz się.

Pomocne pytania:

- *Czy konkretne wersety lub słowa szczególnie Cię poruszyły?*
 - *Co ten psalm mówi Ci o Bogu?*
 - *Co ten psalm mówi o Tobie ?*
4. Jeśli jakiś fragment tego psalmu szczególnie zwrócił Twoją uwagę i/lub dotknął Twego serca – przepisz go w swoich notatkach, porozmyślaj nad nim dłużej w najbliższym czasie, porozmawiaj o tym z Bogiem, pomódl się.
5. Wróćmy jeszcze raz do wybranych fragmentów psalmu 139. Przeczytaj je i odpowiedz sobie na pytania poniżej. Możesz spisać swoje odpowiedzi jeśli lubisz notować lub jeśli Ci to pomaga porządkować myśli.

- w. 1-2 :
*Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły*
- w. 5 :
*Ty ogarniasz mnie zewsząd
i kładziesz na mnie swą rękę.*
- w. 13-16:
*Ty bowiem utworzyłeś moje nerki,
Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.
Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła.
I dobrze znasz moją duszę,
nie tajna Ci moja istota,
kiedy w ukryciu powstawałem,
utkany w głębi ziemi
Oczy Twoje widziały me czyny
i wszystkie są spisane w Twej księdze;
dni określone zostały,
choć żaden z nich [jeszcze] nie nastął.*

Pomocne pytania:

- *Co czujesz czytając w Słowie Bożym, że Bóg zna Cię od poczęcia ?*
- *Co czujesz uświadamiając sobie, że Bóg wie o Tobie wszystko?*
- *Jak reagujesz na słowa :*
„Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła ”?
- *Co powiedziałaabyś teraz sobie samej?*
- *Czego pragniesz?*

Część 2

TWOJA WARTOŚĆ i PEŁNIA czyli osobista Pieśń nad Pieśniami.

1. Pnp 1,5 :

*Śniada jestem, lecz piękna,
Córki jerozolimskie,
Jak namioty Kedaru,
Jak zasłony Szalma.*

Powyższe słowa Szulamitka, czyli bohaterka księgi Pieśni nad Pieśniami (w skrócie: Pnp), wypowiada bardzo świadomie o sobie samej.

Śniada jak namioty Kedaru, czyli widoczne z daleka ciemne namioty pustynnych nomadów. Ciemne, czarne, wyraziste na tle pustynnego krajobrazu, ponieważ były pokryte wyprawionymi skórami kóz. Skóry te poddawane każdego dnia przez wiele godzin promieniowaniu słonecznemu oraz wiatrom pustynnym stawały się ciemne, dosłownie spalone słońcem.

Piękna i czysta jak zasłony Szalma, czyli drogocenne, szlachetne tkaniny o czystej i bardzo jasnej barwie. Były one tak delikatne i nieskazitelne, że używano ich jako zasłon w Miejscu Najświętszym – miejscu przebywania Bożej obecności w Świątyni Jerozolimskiej.

Słowa Szulamitki można sparafrazować :

Śniada na zewnątrz,

Piękna i czysta, wewnątrz, w głębi serca.

Egzegeza:

To ciekawe, że Oblubienica będąc świadomą swojego piękna jest też świadoma swoich wad. W kulturze starożytnego Bliskiego Wschodu im ciemniejszą cerę miała kobieta, tym uznawana była za mniej atrakcyjną. A jednak, tu Oblubienica nazywa siebie piękną

mimo, że wymienia swoje wady (następne wersety mówią raz jeszcze o cerze spalonej słońcem ale i o braku roztropności, uważności). Hebrajskie słowo „jafa” czyli „piękna” można też tłumaczyć jako „godna zachwyty” albo „właściwa”.

Cudownym w Oblubienicy jest to, że mimo świadomości swoich wad nazywa siebie piękną. Zdaje sobie sprawę, że „piękna” nie oznacza perfekcyjna; „piękna” to nie „bez żadnej wady i skazy”. Oblubienica jest zachwycająca mimo, że niesie w sobie (w swoim ciele i sercu) trudną historię.

Pomocne pytania:

- *Jak Ty sama patrzysz na siebie?*
- *Koncentrujesz się na tym co zewnętrzne?*
- *Jak często sięgasz w głąb siebie?*
- *Jak godzisz w sobie te dwa aspekty: akceptację swoich wad i słabości oraz pewność swej wartości i piękna?*
- *Czego Ci brakuje, by przyjąć siebie całą?*
- *Co chciałabyś rozwinąć w sobie?*
- *Co chciałabyś, aby się zmieniło w Twoim poczuciu pewności i wartości?*

2. Pnp 1, 15a :

O jak piękna jesteś przyjaciółko moja

W tych słowach widzimy, że Oblubieniec dostrzega i potwierdza piękno Oblubienicy. W Bożych oczach Ty również jesteś piękna i właściwa. On wszystko o Tobie wie. Nie ma nic ukrytego przed Nim. Nazywa Cię piękną i Swoją przyjaciółką.

Egzegeza:

Tu, gdzie polskie przekłady umiejscawiają „przyjaciółkę”, Biblia hebrajska używa słowa „towarzyszka”, „ta która jest blisko, która wspiera i towarzyszy”. Tych dwoje jest ze sobą związanych, jest sobie przeznaczonych. Nasze odczytanie tekstu kieruje

nas do rzeczywistości małżeńskiej (w Pieśni nad Pieśniami pojawia się także określenie kobiety jako „kala” to znaczy „panna młoda”). W praktyce oznaczało to, że Pan Młody wpłacił rodzicom swojej ukochanej zapłatę, wykupił ich córkę. Obdarowana została także sama oblubienica (najczęściej była to biżuteria lub piękne szaty). Związanie tych obojga podkreśla zaimbek dzierżawczy „moja”. Tych dwoje należy już do siebie (rodzice przyjęli zapłatę, a dziewczyna założyła biżuterię otrzymaną od starającego się o nią mężczyzny. Co ciekawe, w judaizmie dopuszczano sprzeciw córki (mogła się wypowiedzieć czy chce poślubić danego mężczyznę czy nie, liczone się z jej zdaniem). Zachwytl Oblubienica nad ukochaną potwierdza znajdujące się w niej piękno. Oblubieniec zna historię, zna niedoskonałości Oblubienicy (chwilę wcześniej Ona je publicznie wyśpiewała) ale widzi w niej piękno! Czy to zasługa tego, że przyjęła dar który jej posłał (patrz: wersety 10-11)? Zapłatą za nas jest krew Jezusa; jeśli ją przyjmiemy, Bóg może się tylko nami zachwycać. Każda nasza niedoskonałość, rana, zostaje przemieniona w miejsce pełne zachwytu.

Pomocne pytania:

- *Jak oceniasz swoje poczucie własnej wartości ?*
- *Co daje Ci poczucie wartości?*
- *Na czym dotychczas opierałaś swoją wartość?*

Twoje życie ma niepodważalną wartość.
Jako osoba jesteś wartościowa i cenna.
Jezus zapłacił cenę Swojej Krwi za Ciebie, za Twoje życie.
To jest niezniszczalny fundament Twojej wartości.

3. Pnp 2, 14:

*Gołąbko ma, [ukryta] w zagłębieniach skały,
w szczelinach przepaści,
Ukaż mi swoją twarz, daj mi usłyszeć swój głos!
Bo słodki jest Twój głos i twarz pełna wdzięku.*

Oblubieniec do Oblubienicy, a Bóg do Ciebie - kieruje te słowa zapraszające do bliskości. On widzi Cię nawet w ukryciu, tak jak gołębicę, która ukryła się w skalnej szczelinie. On widzi Cię nawet jeśli nikt inny Cię nie dostrzega.

Egzegeza:

Twarz jest w Biblii postrzegana jako element reprezentujący całą istotę, objawiający tożsamość, odkrywający wnętrze. Mieć możliwość patrzenia na czyjąś twarz albo stanąć z kimś twarzą w twarz to inaczej zostać dopuszczonym do wielkiej bliskości. Słuchać czyjegoś głosu to też symbol zażyłości. Tu nie chodzi o słowa, tu chodzi o głos. Ważny jest jego tembr, intonacja, brzmienie. Głosu chcemy słuchać tych, którzy są blisko, których dopuszczamy do swojego życia głębiej. Znamy ich i już z brzmienia głosu wnioskujemy, jakie jest nastawienie do nas, jaka jest sytuacja, co chcą nam przekazać.

Bóg chce słuchać naszego głosu, chce byśmy odkrywały przed Nim swoją twarz - swoją tożsamość. Chce patrzeć na nas takimi, jakie jesteśmy - bez udawania. Chce wsłuchiwać się w nasz głos, być z nami w relacji. Jego odpowiedzią na ukazanie naszej twarzy i słuchanie naszego głosu jest zachwyty! „Bo słodki jest Twój głos i twarz pełna wdzięku”.

Pomocne pytania:

- *Jak reagujesz na tak czule i pełne miłości słowa?*
- *Traktujesz je dosłownie czy jako poetycką przenośnię?*
- *Jak odpowiesz na to zaproszenie?*
- *Podejdziesz bliżej, aby ukazać Bogu swoje wnętrze?*
- *Będziesz z Nim rozmawiać twarzą w twarz?*

4. Pnp 2,15:

*Schwytajmy nam lisy, małe lisy,
co pustoszą winnicę,
bo w kwieciu są winnice nasze.*

Pojawia się obraz winnicy i małych lisów, czyli zewnętrznych szkodników, które jej zagrażają i niszczą. Oblubieniec zauważa to i mówi do Oblubienicy: „Schwytajmy...”. Możemy to sparafrazować i rozwinąć jako: zrobmy to razem, będę w tym z Tobą, współdziałajmy, pomogę Ci, nie zostawię Cię samej w procesie oczyszczenia, naprawiania winnicy i zdrowienia. Winnica to Twoja relacja z Bogiem. Bóg również o nią dba. Chce o Waszą relację dbać razem z Tobą. On nie opuści Cię, gdy pojawią się „lisy”.

Egzegeza:

Przez wzmiankę o lisach pustoszących winnicę zmienia się atmosfera w przekazie Pieśni nad Pieśniami. Ten sielankowy obraz rozmów zakochanych, ich zachwyty nad sobą nawzajem, zostaje zakłócony poprzez wzmiankę o zniszczeniu winnicy. Pojawiają się kłopoty, przeciwności. Winnica jest tu symbolem przestrzeni spotkania, rozwoju relacji pomiędzy ukochanymi, dbania o siebie nawzajem. W starożytnym Izraelu winnice były miejscem szczególnej troski. By można było zasadzać winorośl, najpierw należało przygotować glebę, oczyścić ją z kamieni, nawodnić, wybudować podpory dla pnączy i systematycznie nawozić i nawadniać uprawy. Ważnym było też ogrodzenie, mające ochraniać winne krzewy przed nieproszonymi gośćmi zagrażającymi winoroślom. Wtargnięcie na teren upraw zwierząt, które mogły uszkodzić sadzonki, zniszczyć rośliny, było groźne, mogło poważnie zaszkodzić późniejszym zbiorom.

Relacja z Bogiem to nie tylko sielanka. Pojawiają się trudności i przeszkody. Jest ktoś, komu zależy, byśmy nie wydały owocu albo żeby go znacznie ograniczyć.

Pomocne pytania:

- *Jak rozumiesz to, co „wydarza się” między Tobą a Bogiem ?*
- *Jak byś to nazwała? Jak byś to określiła?*
- *Czy jest to dla Ciebie relacja osoby z Osobą?*
- *Czy są jakieś przeszkody, abyś doświadczała bliskości z Bogiem?*
- *Co czujesz wiedząc, że Bogu na Tobie zależy?*
- *Czym są te „lisy, co pustoszą winnicę”?*
- *Co oddala Cię od Boga?*

Bóg nie zostawi Cię samej w procesie oczyszczenia.
On pragnie bliskości z Tobą.
Razem z Tobą chce stawić czoła każdej przeszkodzie między Tobą a Nim.

5. Pnp 4, 7:

Cała jesteś piękna, przyjaciółko moja i nie ma w tobie skazy.

Czy pamiętasz słowa Szulamitki z Pnp 1, 5? Wróćmy do nich :

Śniada jestem, lecz piękna

Jak namioty Kedaru

Jak zasłony Szalma

To prawda, że Twoje życie to również historia słabości i upadków, popełnionych błędów i doświadczonych zranień... Spaliło Cię słońce, uczyniło śniadą i ciemną, jak namioty Kedaru. Jednak niezmiennie jesteś piękna i czysta w głębi swego serca. Jak zasłony Szalma w Miejscu Najświętszym. Jesteś piękna i godna. Tak widzi Cię Bóg.

On zna głębokości Twego serca – miejsce, gdzie swoje źródła ma to, co w Tobie najczystsze i najszczerze. To co On widzi i jak On widzi - to jest cała prawda o Tobie.

Oblubieniec do Oblubienicy i Bóg do Ciebie mówi: *Cała jesteś piękna, przyjaciółko moja i nie ma w tobie skazy*. CAŁA – to jest słowo klucz! Cała prawda o Tobie jest Mu znana. Cała historia Twojego życia jest Mu znana. I to NIE ZMIENIA JEGO SERCA! On wie, że jesteś śniada, a mimo to mówi: NIE MA W TOBIE SKAZY. Bóg zna tajniki Twego serca i wie, że w głębi serca pozostajesz czysta.

Egzegeza:

Ważnym jest tutaj zaznaczenie, którego dokonuje autor tekstu: „cała”, podkreślone dodatkowo poprzez stwierdzenie „nie ma w Tobie skazy”. Dosłownie tekst hebrajski podaje, że nie ma w Przyjaciółce żadnego braku. Inaczej mówiąc: Nic Ci nie brakuje! Nie ma w Tobie niczego co niszczyłoby Twoje piękno! Cała jesteś pięknem! Kontekst tych słów jest bardzo ważny. Oblubieniec kieruje te słowa do Oblubienicy w przestrzeni intymnej cielesnej bliskości. Na początku księgi (Pnp 1,6) Oblubienica oskarżała się o lekkomyślność i brak roztropności. Egzegeci na ogół tłumaczą ów wers jako przyznanie się Oblubienicy do nie ustrzeżenia swojego dziewictwa. W realiach starożytnego Bliskiego Wschodu brak dziewictwa w momencie ślubu dyskredytował kobietę i czynił ją godną pogardy. Oblubieniec jednak widzi ją piękną i bez żadnego braku.

Nasze błędy, potknięcia, złe wybory w różnych dziedzinach życia nie determinują tego, jakimi widzi nas Bóg. Jeśli tylko zechcemy wejść w relację z Nim ubierając się w dar, który nam daje (tj. krew Jego Syna), On widzi nas doskonałymi, bez żadnego braku, godnymi zachwyty.

Pomocne pytania:

- *Kogo widzisz Ty, gdy patrzysz na siebie?*
- *Na czym się koncentrujesz?*
- *Co by to zmieniło, gdyby skończyły się Twoje wątpliwości co do Twojej wartości?*
- *Co sprawia, że Bóg widzi Twoje piękno?*
- *Jak to się dzieje, że On nie koncentruje się na „skazach” tylko na Twym pięknie?*
- *Jak zmieniło by się Twoje życie, gdybyś przyjęła całą siebie, z całą swoją historią?*

Twoje piękno jest w oczach Patrzącego.
W Jego oczach nabrałaś wartości.

Iz 43,4

*Ponieważ drogi jesteś w moich oczach,
nabrałaś wartości i Ja cię miłuję.*

6. Pnp 8,5:

***Kim jest ta, co się wylania z pustyni,
wsparta na Oblubieńcu swoim?***

Oblubienica przechodzi przez pustynię, a to jest trudna wędrówka. Z tego wymagającego doświadczenia wychodzi zwycięska, bo wsparta na ramieniu

Oblubieńca. Także i Ty, z trudnych doświadczeń, z trudnych sezonów życia, z oczyszczenia wyjdiesz wsparta na Oblubieńcu.

Egzegeza:

Pustynia w przekazie Biblijnym jest miejscem słuchania słów Bożych i przebywania w bliskości z Panem (jak Izrael idąc za Panem do Ziemi Obiecanej). Oblubienica może oprzeć się na swoim Oblubieńcu kiedy go pozna, przyłgnie do niego, zaufa mu. Pustynia jest miejscem gdzie mówił do Jej serca, gdzie doświadczyła Jego pomocy i bliskości. Oblubieniec i Oblubienica idą razem: zostali sobie poślubieni, należą do siebie. Zdziwienie chóru „kim jest owa kobieta idąca z oblubieńcem” może wskazywać na to, iż relacja z Ukochanym przemieniła ją. Jedność jaka ich łączy sprawia, że stają się do siebie podobni. Doskonałość Oblubieńca udziela się Oblubienicy.

Trzeba pozwolić na wyprowadzenie się na pustynię, by móc powrócić opartej na ramieniu Boga. Miejsce, w którym kieruje do nas swoje słowa, pozwala doświadczać swojej bliskości, ma być miejscem wyjścia do świata. Nie samej ale z Nim, w jedności.

Pomocne pytania:

- *Jak sobie dotychczas radziłaś z trudnymi, granicznymi doświadczeniami w życiu?*
- *Kto jest dla Ciebie wsparciem w kryzysach?*
- *Czy potrafisz prosić o pomoc?*
- *Czy masz już doświadczenie oparcia się na Bogu, jak Oblubienica na Oblubieńcu, aby przejść przez życiową pustynię?*
- *Co porusza najbardziej Twoje serce w historii Szulamitki i Oblubieńca?*
- *W jaki sposób możesz to odnieść do siebie i twojej relacji z Bogiem ?*

7. Pnp 8, 6 -7a :

Polóż mnie jak pieczęć na twym sercu

Jak pieczęć na twoim ramieniu,

Bo jak śmierć potężna jest miłość, a zazdrość jej nieprzejednana ja Szeol,

żar jej to żar ognia,

plomień Pański.

Wody wielkie nie zdołają ugasić miłości, nie zatopią jej rzeki...

Pieczęć jest jak potwierdzenie. Pieczęć coś zamyka i chroni.

Bóg potwierdza Swoją miłość do Ciebie na tak wiele sposobów! Bóg nazywa Cię Oblubienicą, przyjaciółką i pragnie bliskości z Tobą. Potwierdza Swoje oddanie wobec Ciebie i zabiega o relację z Tobą. Sam aktywnie usuwa wszelkie przeszkody pomiędzy wami. Jego miłość jest żarliwa i nieugaszona. Nawet wody jej nie zatopią i nie osłabnie jej moc.

Wysłuchaj się w tą miłosną historię wszechczasów, historię żarliwej miłości Boga do człowieka, historię miłości Boga do Ciebie. Uwierź, że jesteś Oblubienicą.

Egzegeza:

Pieczęć była postrzegana jako „drugie ja” kogoś kto ja posiadał. Była tak cenna, że noszono ją zawieszoną na szyi by nikt nie mógł jej ukraść i użyć, podszywając się pod jej właściciela. Czasem pieczęć mogła być też częścią naramiennika, który noszono. Oblubienica prosi o bardzo wiele ale wie, że może o to prosić, ponieważ zna miłość oblubieńca. Chce się stać „drugim ja” swojego ukochanego. Skarbem strzeżonym dniem i nocą – tak jak strzegło się i dbało o własne życie. Jej pragnienie wcale nie jest zbyt zuchwałe; wie ona, że miłość jej Oblubieńca jest większa od mocy ognia. Trzeba tu zaznaczyć, że starożytni uważali ogień za wyjątkowo mocny żywioł. Bano się go, a jednocześnie podziwiano. Przypisywano mu właściwości niszczycielskie ale i oczyszczające. Jeśli cokolwiek w oblubienicy jest niedoskonałe, to ogień miłości

Oblubienca poradzi sobie z tym. Najważniejsze jest pragnienie bliskości z Panem. Jeśli jest pragnienie, wszelkie przeszkody On pokona.

Pomocne pytania:

- *Kim jest dla Ciebie Bóg? Kim Ty jesteś dla Boga?*
- *Co byś powiedziała sobie samej o swojej wartości?*
- *Czego Ci jeszcze potrzeba, by w pełni uwierzyć w swoją wartość i piękno?*
- *Jak możesz zbliżyć się do Boga?*
- *Co Ci pomaga czuć i przyjmować Jego miłość?*
- *Jak brzmi Twoja osobista Pieśń nad Pieśniami?*

Na zakończenie przeczytaj ten fragment Słowa Bożego :

Rz 8: 38 *I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy terażniejsze, ani przyszłe, ani Moce, 39 ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.*

Czy już wierzysz, że nikt i nic nie oddzieli Cię od Jego miłości?

MODLITWA

Panie, prosimy Cię, niech każda osoba korzystająca z tych materiałów pozna Ciebie takiego jakim jesteś, zbliży się do Ciebie i usłyszy swoją osobistą Pieśń nad Pieśniami, która mówi o Twojej miłości dotykającej jej serca i uzdrawiającej jej życie. Amen

**Dziękujemy Ci
za wspólne wsluchiwanie się w słowa najpiękniejszej spośród Pieśni !**

Agnieszka Kukier z Ekipą Spotkania Kobiet DOPEŁNIONA

Materiały zostały przygotowane w ramach projektu Spotkanie Kobiet Dopelniona.
Można wesprzeć nasze działania poprzez wpłatę darowizny na Stowarzyszenie Otwarte Niebo
ul. Turkusowa 5, 05-806 Komorów, nr konta: 53 1240 6380 1111 0010 9385 7078
z dopiskiem Dopelniona.

Spotkanie Kobiet
DOPEŁNIONA